

βάρδια

βάρδια, η, ουσ. [<βενετ. vardia]. **1α.** η φρουρά, η σκοπιά: «στη βάρδια είναι ο τάδε». **β.** αυτός που κάνει βάρδια, ο φρουρός, ο σκοπός: «ποιος είναι βάρδια;». **γ.** η κατ' εναλλαγή ανάληψη φρουράς: «εσείς οι τρεις θα κάνετε τη νυχτερινή βάρδια». **2α.** ομάδα εργατών που εναλλάσσονται σε συγκεκριμένη και συνεχή απασχόληση: «το εργοστάσιο δουλεύει επί εικοσιτετράωρου βάσεως με βάρδιες». **β.** η κατ' εναλλαγή εργασιακή απασχόληση. (Τραγούδι: ο Γουίλι ο μαύρος θερμαστής από το Τζιμπουτί, όταν από **τη βάρδια** του τη βραδινή σχολνούσε (Ν. Καββαδίας).·

- *κάνω τη βάρδια (κάποιου)*, αντικαθιστώ για κάποιο λόγο κάποιον στον εργασιακό του χώρο: «επειδή είχε δουλειά, με παρακάλεσε να κάνω τη βάρδια του». (Λαϊκό τραγούδι: και επειδή των αλλωνών **κάνω τη βάρδια** για να κλαίω την αγάπη μου τα βράδια με φωνάζουνε το θύμα ο Νικολός).·

- *πιάνω βάρδια*, αρχίζω να δουλεύω στον εργασιακό μου χώρο κάποια συγκεκριμένη ώρα: «πιάνω βάρδια στις δώδεκα το βράδυ»·

- *σκάντζα βάρδια*, βλ. λ. [σκάντζα](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας